

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΝ

ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΣΠΙΤΑΚΙ

Τὸ εἶδα πρωτοθεμέλιωτο
 στὴ γλοῆ πού χε κοπῆ,
 πού πέτρα-πέτρα τό χιζαν
 καὶ τοῦ βαλαν σκεπή·
 κι' ὁ χιτήτοράς του, θέλοντας
 νὰ δείξῃ τὴ χαρά του,
 τίς πόρτες κοκκινόβαφε
 καὶ τὰ παράθυρά του.

Τὸν ἄλλο χρόνο ὁ δρόμος μου
 μ' ἔφερε πάλι ἐκεῖ.—
 Δὲν εἶδα ποιὸς στὸ κόκκινο
 σπιτάκι κατοικεῖ·
 μὰ πλέκουνταν τὸ ἀγιόκλημα
 στῶν τοίχων του τὰ τέλια
 κι' ἀπ' τὰ παράθυρα ἄκουσα
 φωνές, τραγούδια, γέλια.

Τὸν τρίτο χρόνο πέρασα
 πρωτομαγιάς αὐγή.—
 Δὲν πίστεψαν τὰ μάτια μου
 τέτοια ἄξαφνη ἀλλαγή:
 τριγύρω του ὄλα ἀπότιστα,
 ξερὰ καὶ ρημαγμένα
 καὶ τὰ πορτοπαράθυρα
 βουβά, μανταλωμένα.

Χλώμιανε κι' ἀποσβύστηκεν
 ἡ κόκκινη θωριά
 σὰ ρόδα, πὸν ξεψύχησαν
 μιὰ νύχτα ἀπ' τὸ βοριά—
 καὶ μόνο ἡ καγκελόπορτα
 τοῦ κήπου, ξεχασμένη,
 κάτι, πὸν ἀγύριστο ἔφυγε,
 μισάνοιχτη προσμένει - - -

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ

